

[Ministeren for Grønland.]

Organisation tog radiostyrelsen i Godthåb på sit møde i november måned forrige år initiativet til en lokal undersøgelse i Godthåb af mulighederne for at få ændret transmissionsforholdene for radioudsendelserne fra sendestationerne ved Godthåb. Hensigten hermed var at søge åbnet mulighed for forbedringer af modtageforholdene i yderdistrikterne. Dette resulterede i, at radiostyrelsen foreslog, at man undersøgte mulighederne for at få etableret langbølgetransmissioner fra senderen ud for Godthåb til Angmagssalik og Upernavik og senere gennemføre retransmissioner fra disse byer via lokale mellembølgesendere.

Grønlands tekniske Organisation, som forestår radiokommunikationsanliggender i Grønland, har herefter i eftersommeren i år påbegyndt nogle tekniske forsøgsmålinger med langbølgetransmissioner med henblik på programfremføring til Angmagssalik og Upernavik. Disse forsøg løber fortsat, og de foreløbige resultater synes lovende.

Grønlands tekniske Organisation er for øjeblikket i gang med at undersøge, om der kan fremskaffes noget bedre materiel med henblik på forbedring af de løbende forsøg. Såfremt forsøgene også falder tilfredsstillende ud i løbet af den kommende vintersæson, vil man overveje at skaffe de fornødne midler til at få etableret de påtænkte mellembølgesendere i Upernavik og Angmagssalik, hvilket formentlig også vil kunne forbedre modtageforholdene i de øvrige nord- og østgrønlandske yderdistrikter.

For Umanaks vedkommende vil der dog eventuelt kunne være grund til at få etableret en særskilt løsning til afhjælpning af problemerne i dette distrikt.

Hele problemstillingen er således for tiden under meget intensiv behandling og forventes i øvrigt at blive drøftet yderligere på et møde i radiostyrelsen i slutningen af indeværende måned.

Lars Emil Johansen (Grøn.):

Jeg takker ministeren for den besvarelse, han har givet af mit spørgsmål, idet jeg herved forstår, at der er bestræbelser i gang for at forbedre de forhold, som er omtalt i spørgsmålet.

I denne forbindelse har jeg lyst til at erindre om, at det drejer sig om ikke mindre end

ca. 25 pct. af Grønlands befolkning, der bor i disse distrikter, og som således ikke har mulighed for at følge med i udsendelserne i Grønlands radio, der har en forholdsvis stor betydning i Grønland, fordi vi jo ikke har en dagspresse i Grønland.

Jeg er tilfreds med besvarelsen, for så vidt angår de bestræbelser, der er i gang med hensyn til forsøgsmæssige ordninger i Angmagssalik og Scoresbysund. Jeg vil i den forbindelse gerne sige, at jeg herefter vil følge sagens gang såvel i Grønlands tekniske Organisation som i den grønlandske radiostyrelse med interesse. Jeg skal i den forbindelse anmode ministeren om at foranledige, at jeg fremover bliver orienteret om arbejdets gang disse steder.

For så vidt angår Umanak kommune, nævner ministeren, at der eventuelt kan være tale om en særskilt løsning til afhjælpning af problemerne i dette distrikt. Jeg vil gerne spørge: hvorledes har ministeren tænkt sig at denne særskilte løsning for Umanaks vedkommende skal være, og hvornår kan denne løsning forventes?

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Det sidste spørgsmål, hvilke særlige løsninger der kan blive tale om, kan jeg ikke besvare i dag, men jeg vil naturligvis gerne skaffe hr. Lars Emil Johansen dette oplyst. Der gør sig åbenbart særlige tekniske problemer gældende i dette distrikt. Jeg har ikke sagkundskab nok til at vurdere, hvad det er, og på hvilken måde det eventuelt vil kunne løses, men det skal jeg skaffe oplyst, ligesom det naturligvis er helt givet, at hr. Lars Emil Johansen skal få de meddelelser, som måtte komme om arbejdets gang i øvrigt på dette område.

Lars Emil Johansen (Grøn.):

Jeg siger tak for det sidste og skal blot komme med ét supplerende spørgsmål. Med hensyn til de løsninger, der er talt om vedrørende radiolytteforholdene i Scoresbysund og Angmagssalik, har ministeren i besvarelsen nævnt, at man ved oprettelse af lokale FM-sendere vil kunne løse en del af problemet. Har man i den forbindelse tænkt sig, at lokale FM-sendere kun skal løse problemet for selve bykommunen og altså ikke for de mange bygder, som fangerdistrikterne er karakteriseret ved?